

— Τί τὰς θέλεις τὰς πολλὰς! ἀπαντᾷ ὁ καθηγητής. Μία γλῶσσα ἔς τὴν γυναῖκα κι' αὐτὴ πολὺ εἶνε.

*
**

Ἡρώτα τις κοιλιόδουλον :

— Τί διαβάζεις μὲ μεγαλειτέρα εὐχαρίστησι;

— Τὴ λίστα τῶν φαγητῶν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Πᾶσα δοκιμασία ἦν διερχόμεθα ἐν τῷ δρόμῳ τῆς ζωῆς ὁμοιάζει πρὸς τοὺς λόφους ἐκείνους, ἐκ τῆς κορυφῆς τῶν ὁποίων ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν τὸ τέρμα τῆς πορείας, ἀλλ' ἐξ ὧν ἀνακαλύπτομεν νέους πάντοτε λόφους, εἰ μὴ ὄρη, ἅτινα ὀφείλομεν ἔτι νὰ ὑπερβῶμεν.

Ἡ ἐργασία εἶνε ἡ τροφή τῶν ἰσχυρῶν χαρακτῆρων.

Ἡ διὰ τῆς διδασκαλίας ἠθικοποίησης εἶνε ἡ μακροτέρα ὁδός· τὸ παράδειγμα τὴν συντομεῦει ἐνίσχυον ἡμᾶς.

Ἡ φιλαργυρία παρὰ τῷ γέροντι δὲν ἔχει καλὴν λόγον· διότι τί μωρότερον τοῦ νὰ αὐξάνῃ τις τὰ ἐφόδια τοῦ ταξειδίου, καθ' ὅσον ἐλαττοῦται τὸ διάστημα πρὸς συμπλήρωσιν αὐτοῦ.

Πολλοὶ ἄνθρωποι τυφλοῦμενοι ὑπὸ τῆς ἀπληστίας, ἀντὶ νὰ συνάγῃσι διὰ νὰ ζήσωσι, ζῶσι μόνον διὰ νὰ συνάγῃσι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ὑπάρχουσιν 20 ἐν ὅλῳ μοναὶ αἱ ἐξ ἧς: Μονὴ τῆς Μεγίστης Λαύρας (ἁγίου Ἀθανασίου). — Μονὴ Βατοπεδίου (Εὐαγγελισμός). — Μονὴ Ἰσθίων (Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου). — Μονὴ Χιλιανδαρίου (Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου). — Μονὴ Διονυσίου (Γενεσίου τοῦ Προδρομοῦ). — Μονὴ Κουτλουμουσίου (Μεταμορφώσεως). — Μονὴ Παντοκράτορος (Μεταμορφώσεως). — Μονὴ Ξηροποτάμου (40 μαρτύρων). — Μονὴ Ζωγράφου (ἁγίου Γεωργίου). — Μονὴ Δοχειαρίου (Ταξιαρχῶν) — Μονὴ Καρακάλλου (ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου). — Μονὴ Φιλοθέου (Εὐαγγελισμοῦ). — Μονὴ Σίμωνος Πέτρος (Χριστοῦ γεννήσεως). — Μονὴ ἁγίου Παύλου (ἁγίου Γεωργίου) — Μονὴ Σταυρονικήτα (ἁγίου Νικολάου). — Μονὴ Ξενοφώντος (ἁγίου Γεωργίου). — Μονὴ Γρηγορίου (ἁγίου Νικολάου). — Μονὴ Ἐσφιγμένου (Ἀναλήψεως). — Μονὴ ἁγίου Παντελεήμονος ἢ τῶν Ῥουσ-

σίων. — Μονὴ Κωνσταμονίτου (ἁγίου Στεφάνου πρωτομάρτυρος).

Πρωτότυπος ἔκθεσις διοργανώθη ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῷ Κουπταλλίνῳ Παλατίῳ τοῦ Λονδίνου. Εἶνε δ' αὕτη διεθνὴς ἔκθεσις γεωμῆλων, σποποῦσα νὰ καταδείξῃ τὴν μεγίστην πρόοδον, ἣτις ἐπετεύχθη ἐν τῇ καλλιεργίᾳ καὶ βελτιώσεσι τοῦ προϊόντος τοῦτου ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Walter Raleigh, ὁ εὐνοούμενος τῆς βασιλείας Ἐλισάβετ, εἰσήγαγεν αὐτὸ εἰς Ἀγγλίαν.

Ἐπειδὴ τὰ πρῶτα εἶδη γεωμῆλων ἐξασθενήσαντα ὑπὸ τῆς ὑπερβολικῆς καὶ πολυχρόνιου καλλιεργείας ὑπέκειντο εἰς ἀσθενείας, παρήχθησαν νέα, ἅτινα διακρινόμενα καὶ ὧν τὰ ἔκγονα θέλουσι βραβεύει τελειοποιούμενα βαθμηδόν.

Ἡ διεθνὴς αὕτη ἔκθεσις τοῦ τοσοῦτου προσφιλοῦς τοῖς Ἀγγλοῖς καρποῦ δὲν στερεῖται θεληγῆτρων· τινὰ τῶν ἐκτεθέντων γεωμῆλων, λέγει ἀγγλικὴ τῆς ἐφημερίδος, ἔχουσι τόσον ὠραῖον σχῆμα ὥστε, καταθέλγουσι τὸ βλέμμα ὅσον καὶ ἡ πολυτιμότερα ὀπώρα.

Τὰ καλλίτερα κλειδοκῦμβαλα ἔχει νῦν κατασκευαστής τις ἐν Βερολίῳ ἐκ ζύλου δρυὸς ἔχοντος ἡλικίαν δισχιλίων ἐτῶν.

Ἀνασκαφῶν γενομένων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ Ῥήνου παρὰ τὴν Μαγεντιαν, ἔνεκα τῆς ἐξαιρετικῆς ἐλαττώσεως τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ, ἀνευρέθησαν λείψανα τῶν ξυλίνων ἐρεισμάτων τῆς γεφύρας, ἣν οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον ἐκεῖ κατασκευάσει. Ἐκ τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ ἐξήχθησαν παμμέγιστα δρύϊναι δοκοὶ οὐ μόνον διατηρούμεναι ἐν ἀρίστῃ καταστάσει, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπὶ δισχίλια περίπου ἔτη διαμονῆς ἐν τῷ ὕδατι ἀποκτήσασαι τοιαύτην πυκνότητα καὶ στερεότητα σιδήρου παραπλησίαν, ὥστε προμηθευτής τις κλειδοκῦμβάλων ἐν Βερολίῳ διενόηθη νὰ μεταχειρισθῇ αὐτοὺς πρὸς κατασκευὴν τοιούτων μουσικῶν ὀργάνων. Πράγματι δὲ τὰ κλειδοκῦμβαλα αὐτοῦ ἐπέτυχον ἐξαιρετικῶς παράγοντα ἤχους ἰδιαζόντως εὐχαρίστους.

Ὁ δὲ τῆς Ἔσσης πρίγκιψ Ἀλέξανδρος, ἀγοράσας καὶ αὐτὸς πολλὰς δρυῖνας δοκοὺς ἐκ τῶν λειψάνων τῆς ὀρωματικῆς γεφύρας, κατασκευάσεν ἐξ αὐτῶν πολῦτιμα αἰθούσης ἐπιπλα, ἅτινα ἀπέστειλε δῶρον εἰς τὸν υἱὸν του, τὸν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας Ἀλέξανδρον.

Μαιροβιότης σπανία καὶ ἔρωσ ἔτι σπανιώτερος. Ἀπεβίωσεν ἄρτι ἐν Παρισίοις Παῦλός τις Δερουπῆ τοῦνομα. ἐν σεβασμῇ ἡλικίᾳ ἐτῶν ἑκατὸν πέντε. Πρὸ τεσσαρῶν ἐτῶν — ὅτε δηλαδὴ ὁ Δερουπῆ ἦτον ἑκατὸν καὶ ἐνὸς ἐτῶν — νεάνις τις κατοικοῦσα ἐν τῇ ὁδῷ Ἀγγουλέμης, Αἰμυλία ὀνομαζομένη, χαριστάστη καὶ ἱκανῶς πλουσία

κατελήφθη ὑπ' ἀκατανόητου ἔρωτος πρὸς τὸν γέροντα τοῦτον, καὶ μιᾶ τῶν ἡμερῶν εὐθαρσῶς μετέβη εἰς τὸ οἰκημῶν του καὶ ἡτήσατο αὐτὸν εἰς γάμον.

— Σεῖς δὲν εἴσθε οὔτε εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἀκόμη! ἀνέκραξεν ὁ ἑκατοντούτης κατὰπληκτος.

— Ἀδιάφορον! ἀπεκρίνατο ἐκείνη.

Καὶ ἐπανελάθε τὴν πρότασιν αὐτῆς, ἣν ὁ Δερούπη θ' ἀπεδέχετο ἴσως, ἂν ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἠθύνει.

Ἰπολαβῶν δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ προσεχέστερον ἢ ὅσον πράγματι ἦτο, ἠρνήθη.

Εἶνε ἄγνωστον τί ἀπέγεινεν ἕκτοτε ἢ δεσποινὴς Αἰμιλία· δυνάμεθα ὅμως νὰ εἰπώμεν ἀδιστακτως ὅτι ὑπῆρξε μία τῶν ἐπισημοτάτων ἠρωίδων τοῦ πλατωνικοῦ ἔρωτος, ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τοιούτου ἔρωτος μέχρι σήμερος.

Ἐν Γαλλίᾳ παρασκευάζεται ἕκθεσις παροδοξοτάτη καὶ μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος τῆς: ἕκθεσις δισηθῆς τῶν ἐν χρήσει παρ' ἅπασιν τοῖς λαοῖς, καὶ ταῖς διαφόροις ἐποχαῖς τῆς ἱστορίας αὐτῶν ὑποδημάτων. Ὁ ἐπισκεψόμενος τὰς πολυπληθεῖς αἰθούσας τῆς παραδόξου ταύτης ἐκθέσεως, θὰ δυνηθῆ νὰ μάθῃ εἰς ὀλίγας ὥρας πῶς ὑπεδύοντο πάλαι οἱ κάτοικοι πασῶν τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς ἀπωτάτης Ἀνατολῆς· καὶ οὐ μόνον πάντων τῶν λαῶν τὰ σπανιώτατα δείγματα τῶν ὑποδημάτων θ' ἀνεύρη ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ πασῶν τῶν ἐποχῶν, τῶν ἀρχαίων χρόνων, τοῦ μέσου αἰῶνος, τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ τῶν ἐπομένων αἰώνων. Εγγέροντο σπουδαιότατα διαπάναι πρὸς σχηματισμὸν τῶν πολυτίμων τούτων συλλογῶν, ὧν ἡ πρώτη περιλαμβάνει τὰ γαλλικὰ ὑποδήματα τοῦ δεκάτου πέμπτου, δεκάτου ἕκτου, δεκάτου ἐβδόμου καὶ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος, καὶ συγχρόνως πλείστα πρότυπα ἰταλικῶν, γερμανικῶν, ἰσπανικῶν καὶ πορτογαλικῶν ὑποδημάτων τῶν ἐποχῶν τούτων.

Ὁ ἀγροτικὸς γραμματοκομιστὴς διατρέχει ἐν Γαλλίᾳ κατὰ μέσον ὄρον τριακόσια χιλιόμετρα καθ' ἡμέραν. Παραδεχθῶμεν ὅτι μόνον ἐπὶ 345 ἡμέρας βαδίζει κατ' ἔτος, ἕνεκα ἀδειῶν, οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων, ἀσθενειῶν κτλ. Ὁ ἀγροτικὸς λοιπὸν γραμματοκομιστὴς κατ' ἐλάχιστον διανύει 10,350 χιλιόμετρα ἐτησίως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μεγίστη περιφέρεια τῆς γῆς εἶνε 40,000 χιλιόμετρων, ὁ γραμματοκομιστὴς βαδίζων ὑπ' οὐδ' ὅρους εἴπομεν δύναται νὰ περιοδεύσῃ τὴν γῆν εἰς ὀλιγώτερα τῶν τεσσάρων ἐτῶν.

Καὶ ὅμως ὑπάρχουσιν ἀγροτικοὶ γραμματοκομιστὰι ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα ἔτη ἐνασκούντες τὸ ἐπώφελες ἐπάγγελμα, καὶ ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ ὑπ' αὐτῶν διανυθὲν διάστημα εἶνε ὑπερδεκαπλάσιον τῆς περιμέτρου τοῦ ἡμετέρου πλανήτου!

— τὸ ὅσον τὸ ἐλάχιστον τὸ μέγιστον —

Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις καὶ ἐν Καναδᾷ οἱ ἰατροὶ δὲν λαμβάνουσι τοσαῦτα λείψανα, ὅσων χρῆζουσι χάριν σπουδῶν ἀνατομικῶν, διότι ἡ τῶν λειψάνων παραδόσις ἀπαγορεύεται ἐντεῦθεν παρήχθη ἰδιαιτερον ἐπιτήδευμα τῆς νεκροσυλίας. Οἱ ἀρπάζοντες καὶ πωλοῦντες τοὺς νεκρούς, οἱ κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας «νεκροπέρναι», καλοῦνται ἄνδρες τῆς ἀναστάσεως (Ressurrectionistes), πωλοῦσι δὲ κατ' ἐντολὴν εἰς τοὺς ἰατροὺς λείψανα παντὸς φύλου καὶ ἡλικίας ἀντὶ τιμῆς ἀδράς, ἐν ἧ' λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ νεκρὸν τοῦ λειψάνου καὶ ἡ προηγησαμένη νόσος. Εἰς ἀμηχανίαν περιπίπτουσιν ὅταν ἐπικρατῇ ὕγεια· τότε δὲ οἱ φυλακτικώτατοι ἀγοράζουσι παρὰ ζῶντος οὐτιδανοῦ τὸ σῶμά του, ὅπερ ἀνήκει αὐτοῖς μετὰ θάνατον· οἱ πλείστοι ὅμως ἀνορούτουσι καὶ κλέπτουσι νεκρούς ὅπως δύνανται. Δύο ἔμποροι νεκροπέρναι ἠθέλησαν νὰ κομίσωσι λείψανον εἰς Μοντρέαλ· ὅπως δὲ ἀπατιώσωσι τὴν ἀστυνομίαν, τὸ ἐνέδυσαν εὐρὸ ἐπανωφόριον, ἔβαψαν μὲ ἐρυθρὸν χρῶμα τὰς παρεῖάς του, ἔθεσαν πῖλον εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ κυανὰ δίοπτρα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ δέσαντες αὐτὸ ἐπὶ τῆς ἀμάξης των ἐκάθησαν ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν. Φθάσαντες εἰς μικρὰν κώμην διψαλέοι, κατέβησαν ἕνα πῖωσι ζυθὸν· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ παρετήρει τὴν ἀμάξην διαβάτης ἀγνοῶν τὰ γενόμενα καὶ προσηγόρευσε τὸν νεκρὸν οὕτως.— «Ἐλεεινὰ ὄντα, κύριέ μου, ἔχετε συνοδοιπόρους· πίνουσι χωρὶς ὕμῶν· τοῦτο εἶνε ἀφόρητον· κατὰβητε μετ' ἐμοῦ ἕνα συμπίωμεν. Πῶς δὲν λαλεῖτε; δὲν κινεῖσθε; μήπως εἴσθε νεκρός;» Βεβαιωθεὶς περὶ τοῦ κακουργήματος ἐσκέφθη νὰ ἐμβάλῃ εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς ἀναστάσεως φόβον ἀνεπίληστον. Ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ καταβιάσας τὸ λείψανον κατέθηκεν αὐτὸ εἰς τὸ ἐγγὺς σιτοβολεῖον, ἐφόρυσσε τὸ ἐπανωφόριον, τὸν πῖλον καὶ τὰ δίοπτρα καὶ κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ νεκροῦ ἐν τῇ ἀμάξῃ. Ἐπαυελθόντες οἱ δύο κακουργοὶ ὀλίγον διαθεβεργεμένοι ὑπὸ τοῦ ποτοῦ δὲν παρετήρησαν τὴν ἀλλοίωσιν· πληξάντες δὲ τοὺς ἵππους ἐχώρουν εὐθὺς εἰς τὰ πρόσω. Μετὰ τινα λεπτὰ εἰς τούτων, ψηλαφήσας τὸ ὑποτιθέμενον λείψανον, εὗρεν αὐτὸ θερμὸν καὶ εἶπε τῷ συνεταίρῳ· «Ἄγνοῶ, ἀν' πλανώμαι· θὰ ὄμνουν ὅμως εἰς τὸν παράδεισον ὅτι ὁ φίλος εἶνε θερμός.»— «Πῶς; θερμός;»— «Ναί.»— «Καθ' ἑαυτὸν θερμός;»— «Καθ' ἑαυτόν.»— «Θὰ τὸν ψηλαφήσω καὶ ἐγώ.» Ἐν ᾧ δὲ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ὁ ἄπιστος Θωμᾶς παρ' ὀλίγον ἐξίστατο τῶν φρενῶν ἀκούσας· «Ναί, εἶμαι θερμός· ἀλλ' οὐδὲν θαυμαστόν· καίομαι ἐν τῇ κολάσει· ἀπὸ 48 ὥρων.» Ἀμφοτέροι οἱ νεκροπέρναι, καταπληθῆσαντες τῆς ἀμάξης, ἐφρευγον ἐπικαλούμενοι τὸν Θεόν, ὁ δὲ τρίτος ἐγέλα ἄσβεστον γέλωτα.